

traumatiserede og torturramte flygtninge uden brugerbetaling.

Det fremgår også, at forslaget er i overensstemmelse med de anbefalinger, som en arbejdsgruppe om rehabilitering af traumatiserede flygtninge i 2001 har afgivet.

Yderligere fremgår det, at den manglende realisering af tilbuddet ikke er lykkedes på grund af uenighed mellem parterne om finansiering af udgiften. Det er således ikke lovgivningen, der forhindrer en gennemførelse i alle landets amter. Det er derfor efter Venstres opfattelse mere relevant at få aftalen forhandlet på plads med amterne. Vi hilser derfor med tilfredshed, at indenrigs- og sundhedsministeren vil inddrage spørgsmålet i de forestående økonomiforhandlinger med amterne om aftalen for 2004.

Vi anser det derfor nødvendigt med en vedtagelse af forslaget.

Formanden:

Så er det fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Da vores ordfører på området, fru Sophie Hæstorp Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Socialdemokratiet har fremlagt sin politik for en bedre integrationspolitik for flygtninge, der kommer til Danmark. Den tager sit udgangspunkt i, at langt de fleste asylsøgere, der kommer til Danmark, er personer, der kan tage vare på deres eget og familiens liv. Det har de gjort, før de flygtede fra deres hjemland, og det skal de fortsætte med at gøre i Danmark. Vi skal derfor have en asylpolitik, der giver asylsøgerne et aktivt liv. Det giver asylsøgerne de bedste forudsætninger for at forsørge sig selv og blive integreret i samfundet.

Desværre bærer mindst hver femte flygtning, der får asyl i Danmark, på en frygtelig bagage. De har på et tidspunkt været udsat for tortur. For dem, der har oplevet tortur, er det vigtigt, at de og deres familier tilbydes en tidlig og effektiv krisebehandling, så de får overskud til at blive en del af det samfund, de nu opholder sig i.

Samtidig er det vigtigt at sikre, at følgerne af de voksnes traumer bliver så små som muligt, så de ikke overføres på børnene. Hvis det kan lade sig gøre, er det vigtigt, at de eksisterende sundhedstilbud og tilbud om krisebehandling styrkes markant, og at ansvaret for behandling af traumatiserede flygtninge er klart og giver muligheder for en bedre behandling.

Den tidligere socialdemokratiske-radikale regering indgik i 2001 en aftale med amterne om at sikre flere og bedre geografisk dækkende behandlingstilbud til traumatiserede flygtninge. Samtidig var der enighed om at give amterne det nødvendige økonomiske råderum til at gå i gang med en gradvis udbygning i de kommende år. Som opfølgning på aftalen lovede den tidligere regering samtidig at fremsætte et lovforslag, der sikrede, at ansvaret for at behandle traumatiserede flygtninge blev placeret inden for sygehuslovens rammer.

Målet var dels at sikre, at amterne, der i dag har ansvaret for en lang række andre sundhedsopgaver, også fik ansvaret på dette område, dels at sikre frit valg for den enkelte traumatiserede flygtning – det er jo så moderne med frit valg i disse tider – til at vælge det behandlingssted med den bedste kvalitet og den laveste ventetid. De eksisterende centre for torturofre skulle som institutioner ind under sygehusloven.

Desværre nåede regeringen aldrig at få sit lovforslag fremsat, inden der blev udskrevet valg, og den nye VK-regering valgte at tage lovforslaget af bordet af helt ukendte årsager. Konsekvensen af regeringens og indenrigs- og sundhedsministerens manglende tiltag på området har medført, at ventetiderne på behandlingstilbud i dag er helt oppe på 2 år, og at der stadig væk ikke er frit valg til at vælge behandlingssted for den enkelte flygtning.

Det betyder, at flere flygtninge fremover vil være hensat til passiv forsørgelse uden mulighed for at varetage et job eller tage sig af deres familie. Samtidig støtter det billedet af en regering, der ikke prioriterer integration af flygtninge, og det er stærkt kritisabelt.

Behandling og integration af traumatiserede flygtninge skal i stedet sættes i centrum og tilpasses de enkeltes mentale tilstand, så de hurtigst muligt kan blive ressourcestærke personer, der tager ansvar for sig selv og deres nærmeste. Derfor kan Socialdemokratiet støtte De Radikales forslag.

Formanden:

Fru Anita Knakkegaard som ordfører.

Anita Knakkegaard (DF):

Forslaget drejer sig om forbedring af de tværfaglige rehabiliteringstilbud til traumatiserede og torturramte flygtninge. Forslaget skal sikre, at alle amter uden brugerbetaling tilbyder rehabi-